

[Hartel.]

uddybe her, giver jo en alvorlig Baggrund for hele Landbrugets Økonomi og stiller Landbrugserhvervet saa daarligt, at dets Udøvere er nødt til at se sig om efter alle Muligheder for at skaffe Kredit, saa at de kan føre Produktionen igennem. Det har ikke alene Betydning for Landbruget, men det har ogsaa Betydning for hele Samfundet, at Landbrugsproduktionen holdes i Gang, at Besaaingen finder Sted, og at rimelig Gødning tilføres Markerne, saaledes at det altsaa ogsaa fra Samfundets Synspunkt maa siges at være berettiget at støtte Landbruget i dets Adgang til at faa de fornødne Kreditmidler. Ud fra denne Betragtning er det klart, at vi i høj Grad støtter dette Forslags Gennemførelse.

Der har været nævnt det Spørgsmaal her: en Forlængelse af Fristen med Hensyn til Foretagelse af Udpantning. Jeg vil gerne i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at mit Parti har i Landstinget tilladt sig at fremsætte Forslag om Forlængelse til 1. Februar, altsaa allerede for de i indeværende Aar udstedte Breve, og efter de Udtalelser, der er fremsat her af de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Gram, Hr. Petersen (Røj) og Hr. Rasmussen (Gylling), som jeg er dem alle meget taknemmelig for, forstaar jeg, at der er fuld Forstaaelse af Betydningen af, at Fristen udskydes, og jeg vil gerne bede den højtærede Landbrugsminister om, naar han nu faar Ordet, at udtale sig om Muligheden af ogsaa for indeværende Aar at faa gennemført den Forlængelse, der her er Tale om. Landmændene er jo saa mange Steder i Vanskeligheder, at jeg mener, vi maa yde dem den Hjælp, vi kan, om end jeg ganske kan slutte mig til de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram gjorde gældende, at det er trist, Landbruget stadig skal hjælpes paa denne Maade.

Jeg kan slutte mig til, at det i § 1 fastslaas, at Ejere og Brugere ikke gyldigt kan fraskrive sig den Ret, som Loven hjemler dem. Naar Rigsdagen paa et eller andet Omraade giver en Lovbestemmelse, maa det ikke være saaledes, at de, hvem Loven skal komme til gode, kan lokkes, trues eller tvinges til at give Afkald paa den Ret, som vi mener at have aabnet for for dem. Derfor hilser jeg denne Bestemmelse med Tilfredshed.

Jeg kan ogsaa godt slutte mig til den Tanke, det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram fremførte, at der i indeværende Aar i Betragtning af de særlige Forhold maaske skulde

ses lidt anderledes paa den Frist, som her er sat med Hensyn til, at Indkøb skal være foretaget i Foraaret 1940. Bestemmelsen burde maaske formuleres lidt mere løst, saaledes at der blev aabnet Mulighed for at disponere inden for et længere Tidsrum.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Behandling i et Udvalg og til Gennemførelse.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Samtlige Ordførere har anbefalet det foreliggende Forslag, og jeg takker for denne Tilslutning til dets Gennemførelse.

Der er fra jeg tror ogsaa nok samtlige Ordførere udtalt Ønske om, at man skulde forhandle om Spørgsmaalet om en længere Frist for Udpantningsretten, baade med Hensyn til det her foreliggende Forslag, der omhandler Saaningen i Foraaret 1940, og med Hensyn til den i Øjeblikket gældende Lov. Jeg har i og for sig ikke noget imod en saadan Forlængelse af Fristen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man skal være noget varsom i saa Henseende, dersom ikke Købmændene mener at kunne gaa med til noget saadant. Thi i saa Fald kan det meget let komme til at betyde, at de Landmænd, som man vil hjælpe, i Virkeligheden ingen Hjælp faar, maaske tværtimod kommer til at miste den Støtte, som de faar efter den gældende Ordning. Jeg vil derfor henstille, at man i det Udvalg, som jeg forstaar skal viderebehandle Forslaget, tager en Forhandling med Købmandsorganisationerne om dette Spørgsmaal. Jeg vil jo mene, at man skal passe paa ikke at sætte en alt for lang Frist; hvis man nøjes med at sætte Fristen til 1. Januar, vil der formodentlig være Mulighed for at faa Købmandsorganisationerne med. Men, som sagt, jeg er rede til at deltage i en saadan Forhandling i det kommende Udvalg.

Dernæst er der rettet den Henstilling, at man ændrer § 1, 1ste Linie, saaledes, at Bestemmelsen ogsaa kan komme til at omfatte Efteraaret 1939. Ogsaa om det Spørgsmaal er jeg villig til at forhandle i Udvalget, idet jeg godt kan se, at det for Kunstgødnings Vedkommende kan have nogen Betydning.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram spurgt mig, om ikke den Anmodning, man fra Sønderjylland har rettet til Statsministeren og mig for nogen Tid siden angaaende de Sogne nede i Sønderjylland, hvor Tørken har været saa slem,